

РЕШЕНИЕ

№ 2216

гр. София, 24.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 20.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **13766** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на А. А. А., с адрес в [населено място] срещу Решение № 21/13.11.2019г. на директора на Дирекция "Административно-правно обслужване" /АПО/ на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по заявление № 12-12-20/21.10.2019г.

В жалбата се сочи, че решението, в частта за отказа не е мотивирано. Твърди се, че от съдържанието на решението се установява, че информацията съществува, но не е систематизирана и систематизирането ѝ ще отнеме време, което не е основание за отказ. Обосновава се и неправилност на правното основание за отказ, тъй като посочената разпоредба - чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ касае възможност да бъде отказан достъп, ако информацията вече е предоставена през предходните шест месеца, а случаят не е такъв. Иска се прогласяване на нищожността на решението или алтернативно да бъде отменен отказа. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на Дирекция "Административно-правно обслужване" на КЗД оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на жалбоподателя. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

Със заявление заведено в КЗД с № 12-12-20/21.10.2019г. жалбоподателят е поискал предоставяне на достъп до обществена информация по 34 поставени въпроси.

С оспореното решение е предоставен частичен достъп до обществена информация по шест от поставените въпроси. За останалата част от поисканият със заявлението достъп до обществена информация в мотивите на решението е посочено, че не се предоставя, тъй като една част от поисканата информация не засяга упражняването на правомощията на органа, защото има вътрешно-организационен характер и касае единствено работата на администрацията, а друга част от изисканата информация не се създава и не се съхранява от КЗД. Третото основание за отказа е мотивирано с твърдението, че достъп до информацията е предоставян на жалбоподателя осем месеца преди подаването на заявлението, тъй като до този момент Ал. А. е бил служител в КЗД.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 13.11.2019г. Жалбата е подадена на 26.11.2019г..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Подаденото от А. А. заявление отговаря напълно на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, тъй като съдържа всички посочени в нормата реквизити - наименованието, респ. седалището на заявителя, коректно описание на исканата информация, предпочитана форма за предоставяне на достъпа до нея, както и адрес за кореспонденция със заявителя. Посочен е и електронен адрес, във връзка с избраната форма за предоставяне на достъпа. Не са налице основанията на чл.25, ал.2 от ЗДОИ за оставяне на заявлението без разглеждане. Не са налице и основанията на чл.29, ал.1 от същия закон, тъй като точно, ясно и конкретно е посочено каква информация се иска и няма основание органът да изисква уточняване на предмета ѝ, за което да бъде уведомен заявителя, съответно при неуточняване на предмета на заявлението същото да бъде оставено без разглеждане.

З. А. надлежно е сезирал органа - заявлението е регистрирано на 21.10.2019г. като постъпило със съответен номер и дата, а задължение на органа, чрез приелия го служител, е да го отправи към компетентния да се произнесе по него служител. В случая компетентния служител е директорът на Дирекция "Административно-правно обслужване" на КЗД, управомощен със заповед на зам.председател на КЗД, който към датата на управомощаване е замествал председателя на КЗД.

На датата на постъпване на искането /21.10.2019г./ е започнало административно производство по искане на жалбоподателя, с приравнено на писмено искане заявление подадено по електронна поща /чл.24, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ/.

Съгласно чл.29, ал.1 от АПК ако в специален закон не е предвидено друго, искането за издаване на индивидуален административен акт се подава писмено или устно, като заявителят избира формата и начина на заявяване. За кореспонденцията по ЗДОИ не се изисква ползването на електронен подпис. ЗДОИ се прилага за процедури по достъп до обществена информация, а Законът за електронния документ и

електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ за всички процедури с изключение на изрично обозначените в закона. Според чл.24, ал.2 от ЗДОИ заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл.15, ал.1, т.4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл.15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент /ЕС/ №910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на ЗЕДЕУУ.

Решенията по заявленията за достъп до обществена информация се предоставят в най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая срокът е удължен с 10 дни.

След като органът е сезиран с редовно заявление е длъжен да се произнесе с изричен акт, с който да предостави търсената обществена информация или мотивирано да откаже, ако е налице някоя от хипотезите на чл.37, ал.1, т.1, т.2 или т.3 от ЗДОИ.

С оспореното решение органът се е произнесъл изрично само за информацията, до която предоставя достъп. За информацията, за която не предоставя достъп липсва изрично произнасяне, макар да са изложени кратки мотиви в насока отказ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по цялото искане с подаденото до него заявление ответникът е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл.38 и чл.39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя или се изпраща по пощата с обратна разписка. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание решението подлежи на отмяна.

Независимо от това съдът намира, че решението следва да бъде отменено изцяло, тъй като и в частта, с която е предоставена информация е незаконосъобразно. Видно от диспозитивната му част предоставен е достъп до информация, която не е искана. Така с решението е предоставен достъп до информация относно правното положение на служителите на КЗД и относно дейността на КЗД след като такива въпроси не са записани в заявлението. Налице са и частични отговори, от които не става ясно на кои въпроси е даден един отговор, а на останалите въпроси изобщо не е отговорено. Тъй като не е посочено както в мотивите, така и в диспозитива на решението по кои от поставените в заявлението въпроси се предоставя достъп до информация не може да се определи по кои въпроси не е предоставен достъп. Изложеното налага отмяна на решението изцяло. Преписката следва да се върне на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл.34 от ЗДОИ.

При постановяване на решението органът следва да има предвид, че изискването за мотивиране на решението е императивно. Съгласно трайната практика на ВАС това съставлява нарушение на изискването за съдържание и форма на индивидуалния административен акт, което е особено съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на оспорения акт. Актът не може да се мотивира само с твърдението, че една част от поисканата информация има

вътрешно-организационен характер, а друга част от изисканата информация не се създава и не се съхранява от КЗД. Необходимо е да се индивидуализира информацията / по точки, както е поискана със заявлението/, която според задължения субект има вътрешно-организационен характер, както и информацията, която не се създава и не се съхранява от КЗД. Това е необходимо както за реализиране на правото на защита на заявителя, така и за да може да се извърши проверка за законосъобразност на постановения акт.

Необходимо е да се посочи, че в случая не е приложимо основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ. В мотивите на оспореното решение е посочено, че заявителят е бил служител в КЗД осем месеца преди подаване на заявлението и по тази причина разполага с информацията. Ако е така през предходните шест месеца А. не е бил служител на КЗД, а и няма информация, че докато е бил служител по официален ред му е била предоставена исканата от него информация.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Решението като незаконосъобразно следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за произнасяне. Основания за нищожност не се установиха.

Жалбоподателят е претендирал присъждане на разноски. По делото са представени доказателства за заплатена държавна такса в размер на 10,00 лв. и за платен адвокатски хонорар в размер на 800,00 лв. Ответникът е оспорил размера на хонорара. Съдът като взе предвид фактическата и правна сложност на делото счете, че ответникът следва да заплати разноски по делото в размер на 510,00 лв., от които 500,00 лв. за адвокатски хонорар.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №21/13.11.2019г. на директора на Дирекция "Административно-правно обслужване" на Комисията за защита от дискриминация, постановено по заявление с вх. № 12-12-20/21.10.2019г. ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция "Административно-правно обслужване" на Комисията за защита от дискриминация, за произнасяне по същество по заявление, за достъп до обществена информация с вх. № 12-12-20/21.10.2019г..

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на А. А. А., с адрес в [населено място], [улица], ет.2, ап.3, сумата 510, 00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: